

# "Uztici Tam Kungam savus darbus, tad tavi nodomi sekmēsies."

(Salamana Pamācības 16:3)



Janvāris (118) – 2016

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434 Reģ.nr.90000159161 SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

**Sveicu ar Jaunā 2016. gada sākumu! Ļoti ceru, ka šis būs pārmaiņu gads arī manā dzīvē. Tulkoju kādu rakstu, kas mani uzrunāja. Ceru, ka tas noderēs arī jums.**

**Mārcis Zīverts**

## 7 pazīmes, kuras apliecina, ka pārmaiņu nebūs... !!!

Jaunā gada maiņa ir labs brīdis, lai pieņemtu jaunu izaicinājumu. Apņemtos darīt kaut ko, ko tu iepriekš neesi darījis. Ir 7 lietas, kuras apliecina, ka pārmaiņu nebūs. Protams, pārmaiņu nebūs, ja tu turpināsi tādā pašā veidā kā līdz šim. Turpinot tā, nerasniegsi jaunus rezultātus, netuvosies saviem mērķiem.

Tikai tāpēc, ka Dievs nemainās, nenozīmē, ka mums un mūsu draudzei nevajadzētu mainīties. Efektīvas draudzes un cilvēki mainās bieži.

Es teiktu – mainās regulāri. Efektīvas draudzes un cilvēki nemaina misiju un vēsti par Jēzu. Šīs lietas ir mūžīgas un nemainīgas. Mainās tikai metodes, kā šo misiju un vēsti turpināt darīt. Pārmaiņām metodēs ir jānotiek noteikti, lai misija un vēsts ir izpildīta un sadzirdēta. Un tas nozīmē – pārmaiņas.

Pārmaiņām ir jānāk no sirds, tāpēc, ka mans uzdevums ir aizvest cilvēku, kurš nepazīst Jēzu, no vietas, kur viņš atrodas tagad, uz vietu, kur viņam vajadzētu būt. To nevar izdarīt bez tavām personīgām pārmaiņām.

Sākt pārmainīties jeb mainīt metodes, ieradumus ir ļoti sarežģīts un grūts process. R. Hookers ir teicis: "**Pārmaiņas nekad nenotiek bez neērtībām, pat tās, kas ved no vissliktākās situācijas uz labāku.**"

Kā mēs zināsim, ka mums un mūsu draudzei ir vajadzīgas pārmaiņas? Kā mēs noteiksim, ka problēmas ir tik dziļas, ka nepieciešama radikāla Dieva iejaukšanās?

Ir 7 lietas, kuras apliecina, ka tev un draudzē pārmaiņu nebūs. Taču šīs 7 lietas apliecina, ka pārmaiņas ir vajadzīgas tieši tev un tavai draudzei.

1. Jūs turpiniet runāt par vienām un tām pašām lietām atkal un atkal. Ģimenē, darba vietā, draudzes sapulcēs. Vienas un tās pašas runas bez rīcības uz pārmaiņām. Vienīgā lieta, kura ir mainījusies, ir tā pati problēma, kura ir kļuvusi lielāka un dziļāka. Nerisinot īsto problēmu, tā ir palaista kā brīvajā kritienā. Par problēmu var runāt ar emocijām, ļoti iedvesmojoši, taču tā tik un tā ir brīvajā kritienā. Runāt par problēmu bez risinājuma ir tukša laika izšķiešana.

- Problēmas apzināšanās neatrisina problēmu.
- Diskusija par problēmu neatrisina problēmu.
- Izpratne par problēmu neatrisina problēmu.
- RĪCĪBA ATRISINA!

2. Katru reizi, kad kāds nāk ar jaunu ideju, kāds cits ir pretī ar 3 iemesliem, lai pierādītu, ka šī ideja nepiepildīsies. Protams, diskusijas būs atkal un atkal, lai kaut ko mainītu, taču katru reizi rodas vismas 3 iemesli, lai nemainītos.

Tu zini, kas tavā dzīvē nedarbosies ilgtermiņā? Ir tūkstošiem iemeslu, lai pārmaiņas un jaunas idejas nepiepildītos, bet tas ir līdz brīdim, kad tas notiek!

1876. gadā Aleksandrs Grehems Bells nonācis naudas grūtībās nolēma pārdot savu jauno atklājumu – telefonu. Viņš izteica piedāvājumu uzņēmumam Western Union iegādāties šo izgudrojumu par 100 000 USD. Piedāvājumu noraidīja un gala slēdziens bija sekojošs: "Mēs neredzam, ka šāda ierīce jebkad spētu nosūtīt atpazīstamu balss runu vairāku kilometru attālumā. Hubbards un Bells vēlējās, lai šāda ierīce būtu katrā pilsētā. Šī ideja ir idiotiska. Turklāt, kāpēc, lai kāda persona gribētu

izmantot šo neveiklo un nepraktisko ierīci, ja var tā vietā nosūtīt ziņu caur telegrāfu skaidri salasāmā veidā pat uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Un vēl, šī ierīce vairāk atgādina rotaļietu. Šī ierīce mums nav derīga un mēs neieteiksim tās iegādi citiem.”

**3.** Mīlestība pret pagātņi ir lielāka nekā degsme par nākotni.

Droša zīme, ka jūs nevēlaties mainīties, ir, ja jums ir lielāka mīlestība uz pagātnes notikumiem, nekā entuziasmu pret nākotni.

Kā tas ir ar tevi? Par ko tu vairāk iededzies? Vai pagātnes piedzīvojumi un notikumi ņem virsroku pār to, kas varētu notikt ar tevi un draudzi nākotnē?

To ir viegli pārbaudīt. Seko līdz tam, ko tu runā. Vai tas, ko tu runā, vairāk ir pagātnes formā? Ja tas tā ir, tad tu vairāk skaties uz pagātņi, uz to, kas reiz bija, nevis uz to, kā varētu būt. Pat filmas, draudzes dziesmas var būt kā zīme tam, ka skaties vairāk pagātnē un esi zaudējis saikni ar tagadni un nākotni. Ja tava mīlestība ir lielāka uz to, ko reiz esi darījis, nekā degsme uz to, ko tu varētu darīt, tad tu esi lielās nepatīkšanās. Par ko tev ir lielāks uztraukums? Vai par to, kas reiz ir bijis un kā vairs nav? Vai par to, kas reiz būs, ja nenotiks pārmaiņas?

**4.** Mazas lietišķas kļūst par lielām lietām.

Kā vīrs vai sieva, vai līderis tu gribētu sasniegt vai atrisināt lielu lietu. Bet lielais izaicinājums ir tas, ka tu vadi savu ģimeni vai cilvēkus, kuri negrib pārmaiņas un tā arī nepiedzīvos pārmaiņas, tāpēc ka mazās lietišķas vienmēr kļūst par lielām lietām.

Bija kādas debates par to, kādu grīdas segumu vajadzētu uzlikt istabā. Paklāju vai koka grīdu. Debates ievilkās sešus mēnešus. Tad radās lēmums - ieklāt paklāju. Tad debates turpinājās vēl divus mēnešus par to, kādam ir jābūt paklājam, krāsai, biežumam, rakstam utt. Tad debates turpinājās, kurš to darbu galu galā darīs.

Vai tev ir pazīstamas šādas debates par mazām lietām, kuras kļūst par lielām lietām un nenoved

pie rezultāta vai pārmaiņām. Pārtrauciet šādas diskusijas. Uzdodiet jautājumu, kāpēc neesat nonākuši līdz risinājumam ātrāk? Kas ir īstie iemesli, kas kavē?

**5.** Cilvēki turpina runāt par pēdējām pārmaiņām, kuras ir notikušas. Un tās bija piecus gadus atpakaļ 😊

Pārtrauciet runāt par tām. Tās bija piecus gadus atpakaļ.

**6.** “Mēs iepriekš to neesam darījuši tādā veidā” - šāds sauklis ir kļuvis par dziesmu. Ir viegli iekrist tādās lamatās. Arī strauji augošām draudzēm ir tāda pati problēma. Kāpēc? Mums ir bail pārkāpt pārmaiņu robežu. Pat panākumi rada barjeras jaunām idejām. Lielākais ienaidnieks tavai nākotnei ir šodienas panākumi. Ja tādi ir 😊

**7.** Draudzes cilvēki un līderi neatved uz baznīcu savus nekristiešu draugus.

Kā var būt izaugsme draudzē vai tavā garīgajā dzīvē, ja tev nerūp tie tavi paziņas vai draugi, kuri nepazīst Kristu tā kā tu. Ja draudzes līderi to nerāda savai draudzei, tad viņi ar savu atieksmi parāda savu sirds stāvokli. Un sirds stāvoklis ir tāds: "Man nerūp mani nekristiešu draugi." . Kad tava baznīca kļūst tikai par tavu personisko izvēli, tu pazaudē misiju.

Ko darīt? Ja tas notiek ar tevi, ko darīt?

3 lietas:

- Ja tu esi draudzē kalpotājs, līderis vai mācītājs, nosauc lietas īstajos vārdos. Atklāj sev patiesību, kā īsti ir! Iesāc lūgt Dievu pēc pārmaiņām. Atzīsti sev, ka tā turpinot tu nepiedzīvosi pārmaiņas. Runā ar Dievu par to!

- Atzīsti šo vēl kādiem cilvēkiem. Nepaliec viens. Esi kopā ar citiem brāļiem vai māsām un piedzīvojiet pārmaiņas kopā.

- Neļauj tiem dažiem cilvēkiem, kuri ir pret pārmaiņām, ietekmēt pārējos, kuri ilgojas pēc pārmaiņām.

/ Tulkots raksts no <http://careynieuwhof.com/>



©Reiz mācītājs no kanceles sacīja savai draudzei: "Nākamajā nedēļā es sacīšu sprediķi par melošanas grēku. Lai jūs labāk saprastu šo nopietno grēku, lūdzu, izlasiet Marka evaņģēlija septiņpadsmito nodaļu." Nākamajā svētdienā pirms sprediķa teikšanas mācītājs lūdza, lai paceļ roku tie, kas šo nodaļu izlasījuši. Visi pacēla savu roku. Tad mācītājs ar smaidu sacīja: "Marka evaņģēlijā ir tikai sešpadsmit nodaļas. Un tagad runāsim par melošanas grēku."

## Tver mirkli un dzīvo ar jēgu piepildītu dzīvi!

/Sagatavots pēc Dr. Dena Allena svētrunas 2013.g. 22.septembrī Priekules baptistu draudzē/

### Rakstuvietā: **Filipiešiem 3:7-16**

**Stāsts.** Kādā vilcienā iekāpa kareivis un viņa komandieris. Vienīgās brīvās vietas vagonā bija pretī skaistai jaunai sievietei, kura sēdēja blakus savai vecmāmiņai. Viņām pretī nosēdās vagonā iekāpušais kareivis un komandieris. Visi četri iesaistījās patīkamās sarunās, kuru laikā kareivis un jaunā sieviete meta viens uz otru acis. Viņu savstarpējā pievilcība bija uzreiz pamanāma. Pēkšņi vilciens iebrauca tunelī, un vilciena vagonā iestājās pilnīga tumsa. Un pēkšņi vagonā atskan divas dažādas skaņas - var dzirdēt, ka nošmaukst skūpstis un pēc mirkļa uzreiz arī noskan pa vaigu iesista plauka.

Vecmāmiņa nodomāja: Kāds nekauna! Tas kareivis nobučoja manu mazmeitu, bet man prieks, ka mazmeita viņu iepļaukāja, kā to nekauna bija pelnījis.

Komandieris nodomāja: Es saprotu, ka puisis vēlējās nobučot meiteni, tik žēl, ka viņa kļūdījās un iecirta pliķi man, nevis viņam.

Jaunā meitene nodomāja: Cik jauki, ka viņš mani noskūpstīja, bet žēl, ka vecmāmiņa viņu par to iepļaukāja.

Kad vilciens iebrauca no tuneļa, un vagonā kļuva gaišs, kareivja smaids bija pār visu seju. Viņš bija satvēris un izmantojis iespēju tumsas aizsegā noskūpstīt daiļu meiteni un vēl iesist pliķi savam bargajam komandierim, turklāt izvairoties no jēlkādām sekām! Lūk, šis jaunais kareivis patiešām zināja, kā satvert mirkļa piedāvāto iespēju!

**Virsmērķis jeb jēga.** Bieži tas ir jauns gads, kas daudziem saistās ar plānošanu, jaunu mērķu uzstādīšanu un jaunu apņemšanos šim gadam (labāk strādāt, mācīties, mazāk ēst, vairāk smaidīt, vairāk kalpot, vairāk būt kopā ar ģimeni, būt labākam draugam, ko jaunu iemācīties, ko sliktu atmest utt.) Ja katram šajā draudzē jautātu: "Kāds ir tavs dzīves mērķis?", droši vien saņemtu dažādas atbildes: "Būt labai sievietei/vīram, būt par labu māti/tēvu, darīt labi savu darbu, būt par labu skolotāju, labu medmāsu, mehāniķi, pārdevēju, svētdienskolotāju un vēl, un vēl."

Šīs atbildes varētu būt labas, bet tās visas ir otršķirīgi mērķi. **Jautājums ir: Kas ir tavs**

**augstākais mērķis jeb virsmērķis dzīvē? Citiem vārdiem sakot, kāda ir tavas dzīves jēga?** Katrai dzīvai radībai ir mērķis vai jēga tās eksistencei. Katram māla traukam ir kāds nolūks, kam podnieks to ir radījis – skaistu puķu ielikšanai, dzēriena ieliešanai, ēdiena pagatavošanai. Ne velti, ja veikalā vai tirgū redzam kādu priekšmetu, kura pielietojumu nezinām, mēs gribam noskaidrot tā pielietojumu, jautājot: "Kam tas domāts?"

Tāpat arī katrai dzīvai būtnei ir virsmērķis, jēga. Un arī katru cilvēku Dievs ir radījis ar jēgu, ar mērķi. Ikvienam cilvēkam, lai tas būtu laimīgs, ir jāatrod un jāpiepilda savas dzīves jēga. Mēs esam zaudētāji, ja mēs neatrodam, kas ir mūsu mērķis un mūsu dzīves jēga, ja nesaprotam, kam mūsu Radītājs Dievs mūs ir iecerējis."

**Pāvila 3 svarīgie soļi.** No šīs rakstvietas Filipiešiem 3:7-16 mēs izsecinām, kas apustulim Pāvilam ir svarīgi. **Pirmkārt**, Pāvils ir atradis savu dzīves mērķi, lai dzīvotu piepildītu dzīvi. **Viņš uzskata, ka tas ir svarīgi – atrast dzīves jēgu un dzīvot, darboties saskaņā ar to.** Filipiešiem 3:8-12. pantā Pāvils saka: "Lai Kristu iegūtu un atrastos Viņā; ... lai atzītu Viņu un Viņa augšāmcelšanās spēku un Viņa ciešanu sadraudzību; tā es pielīdzinos Viņa nāvei cerībā sasniegt augšāmcelšanos no miroņiem. ... es dzenos, lai to satvertu, tāpat kā arī mani satvēris Kristus Jēzus." Pāvila dzīves jēga jeb virsmērķis burtiski ir - **lai satvertu Jēzu un līdzinātos Viņam.** Tai būtu jābūt arī mūsu dzīves jēgai.

**Otrais solis**, ko Pāvils rāda mums šajā rakstvietā, ir - **aizmirst to, kas ir pagātnē, neskatīties atpakaļ:** „aizmirsdams to, kas aiz manis.” /Filipiešiem 3:13/ Pāvilam, tāpat kā katram no mums, pagātnē ir lietas, ko viņš vēlētos aizmirst. Pāvils, kad viņu vēl sauca par Saulu no Tarsas, savā pagātnē mocīja un nogalināja daudzus nevainīgus ļaudis, šņāca draudus un nāvi (Apustuļu d.9:1). Pāvils savā pagātnē radīja daudz sāpju, un nodarīja lielu posu Jēzus Kristus mācībai. Bet pēc satikšanās ar Jēzu ceļā uz Damasku, viņa dzīve tika mainīta. Viņa priekšā pēc šīs satikšanās ar Jēzu bija izvēle. Viņš varēja pārdomāt un vēlreiz izdzīvot savas

kļūdas un noziegumus, kavēties tajos, ļaujot tiem izpostīt savu turpmāko dzīvi un sekmīgas kalpošanas iespēju. Vai arī Pāvils varēja aizmirst par pagātni un doties tālāk dzīvē uz priekšu. Tieši tāpat kā Pāvils izdarīja savu izvēli, arī tev ir jāizdara izvēle, ja gribi, lai tava dzīvei būtu jēgpilna.

Varbūt tev ir bijusi ļoti nepatīkama, pat smaga un traģiska pieredze, vai arī tu pagātnē izdarīji kaut ko, ko nožēlo. Varbūt atmiņas par padarīto vai piedzīvoto turpina tevi vajāt, neļaujot tev dzīvot pilnvērtīgu dzīvi. Tā ir daudziem. Bet lai tev tā ir kā atklāsme – tas ir beidzies. Tas ir izdarīts. Tas ir pagājis. Tas ir piedots. Tas vairs tev nevar nodarīt pāri. Tu vairs neko nevari darīt, lai to izmainītu vai vērstu par labu. Tu vairs nevari atgriezties pagātnē un kļūdainā lēmuma vietā pieņemt citu. Tu vairs neko nevari darīt. Vienīgais, ko tu vari darīt ir – aizmirst to un dzīvot tālāk, piepildot savas dzīves jēgu. Jo - **tu vēl joprojām esi spēles laukumā, tu esi uz skrējēju celiņa, neskatoties uz savu pagātni, tu vēl dzenies pēc balvas, tavs laiks vēl nav beidzies. Nu un, ka ienaidnieks pagātnē pirmajā spēles puslaikā iesita tavos vēl un vēlreiz?! Nu un ka tu izcieti sodu uz noraidījuma soliņa? Dievs vēlas aizmirst tavas pirmā puslaika kļūdas un vainas. Viņš vēlas, lai arī tu aizmirstu. Tieši tāpēc Kristus nomira pie krusta, lai piedotu savu pagātni un dotu tev jaunu dzīvi!** Jesajas 43:25 Dievs ir teicis: **“Es - Es tas esmu, kas izdzēš tavus noziegumus Manis paša dēļ un nepieminu tavus grēkus.”**

Tevis ir jāaizmirst ne tikai sliktais, kas pagātnē ir noticis, bet arī labais. Daudzi ļaudis fokusējas uz kādu laikposmu savā dzīvē un visu atlikušo dzīvi pavada, vēlreiz un vēlreiz izdzīvojot skaistos pagātnes notikumus, kavējoties skaistās atmiņās. Varbūt tas bija laiks, kad biji jauns, kad bija skaistie vidusskolas gadi, kad bērni bija mazi, kad nebija rūpju. Tas ir arī kristiešu kārdinājums – kavēties atmiņās. Taču neaizmirsti – tu skrien kā sacīkstēs, tev ir jāfokusē skatiens uz goda balvu. Tev nav jāskatās atpakaļ.

Nekavējies pie savām kļūdām un savām neveiksmēm. Neļauj tām izpostīt savu kalpošanu. Nekavējies savos veiksmes mirkļos. Dod iespēju tavai kalpošanai būt efektīvai. Noliec visu, kas nav izdevies, kā arī to, kas ir izdevies Kristum pie kājām. Varbūt tās ir sliktas atmiņas par piedzīvoto un piedotu grēku. Dievs to ir piedēvis. Tu sev nē. Tu nevari to aizmirst. Liec savu nožēlu

Viņam pie kājām. Pieņem to par savu mācībstundu, izdari secinājumus, saskaiti zaudējumus, vēlreiz pateicies Dievam, un aņņemies, ka tu Kristus spēkā nekad vairs šādu grēku nedarīsi. Bet tev nevajag tajās atmiņās peldēties un gozēties, un sevi pastāvīgi šaustīt. Tu kā sacīkstēs dzenies pakaļ mērķim, goda balvai /Filipiešiem 3:14/ Fokusē savu skatienu uz balvu, kas tevi gaida!

Ja vēlreiz izlasām Filipiešiem 3:7-9. pantu, mēs varam saprast, ka Pāvils saka: “Es nedzīvošu pagātnē, tas viss, pat ieguvums, ir zaudējums, tie ir mēsli. Mana dzīves jēga ir būt kā Kristum - Viņū iegūt un atrasties Viņā. Vienalga kas arī noticis manā dzīvē pagātnē, tā jau ir vēsture, šodien es dzīvoju Jēzum.”

**Trešā lieta**, ko Pāvils caur šo rakstvietu māca, ir: **satver tagadni**: “bet es dzenos, lai to satvertu ... aizmirsdams to, kas aiz manis, stiepdamies pēc tā, kas priekšā, es dzenos pretim mērķim, goda balvai...”/Filipiešiem 3:13-14/Ir viegli dzīvot pagātnē. Ir viegli sapņot, dzīvojot tālā nākotnē. Tas ir īsts izaicinājums atzīt tagadni un to satvert, jo tas nozīmē, ka tu vairs nevari sev atļaut to greznību, sakot: “KĀDU DIENU es patiešām kaut ko darīšu ar savu raksturu... savu nodošanos Dievam... REIZ es tiešām kaut ko darīšu ar savu kalpošanu... savu veselību... savu atbildību ģimenes priekšā... REIZ es patiešām katru dienu lasīšu Dieva Vārdu un lūgšu.... es kļūšu par sludinātāju... es draudzes priekšā stāstīšu par Dieva darbiem manā dzīvē....utt. ...u.tjpr.

**Satver tagadni ticībā.** Jāņa evaņģēlija 11.nodaļā ir stāsts, ko tu droši vien zini, par Jēzum tuvu ģimeni, kurā nomira Jēzus labs draugs Lācars. 21.pantā Lācara māsa Marta izsaka klasiskos vārdus, ko daudzi, kas dzīvo pagātnē, lieto: ja vien...( Tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu miris). 23.pantā Jēzus viņai saka: "Tavs brālis celsies augšām!" 24.pantā Marta saka Jēzum: "Es zinu, ka viņš celsies augšām, kad miroņi celsies augšām, pastarā dienā." Marta zināja, ka Jēzum pagātnē bija liels spēks. Viņa zināja, ka Jēzum būs spēks nākotnē, bet Marta kā tik daudzi no mums, nebija pārliecināta par Viņa spēku tagadnē, pašreizējos apstākļos. Mums nav nekādu problēmu ticēt, ka Kristus patiešām darīja brīnumus pagātnē (un lielākais no tiem bija viņa nāve pie krusta un augšāmcelšanās). Mēs arī ticam, ka nākotnē Viņš atkal nāks un mēs būsīm pie Viņa Mūžībā. Bet kāpēc mums ir tik grūti

ticēt Viņam šobrīd, ticēt tam, ka Viņš dara brīnumus tagadnē???

Izlasī, ko Martai atbildēja Jēzus (Jāņa 11:25-26). Savu sakāmo Jēzu pabeidz ar vārdiem: "Vai tu to tici?" Martas atbilde bija: "Jā, Kungs". "Viņa saka: "Jā, Kungs, es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam jānāk pasaulē."" Šajā brīdī Marta satvēra tagadni un ticēja. Arī mums ir jāsaka: Jā, Kungs, es ticu...

Jā, Kungs, es ticu... ka Tu joprojām esi tā balss kalna galā.

Jā, Kungs, es ticu... ka Tu pāršķēli jūru un izvedi mani cauri jūrai sausām kājām.

Jā, Kungs, es ticu... ka Tu joprojām apsauc vētru un vēju.

Jā, Kungs, es ticu... ka Tu joprojām piecel no miroņiem, Tu dziedini aklos, kurlos, mēmos, klibos, salauztos, Tu izdzen dēmonus, Tu dziedini salauztās sirdis, Tu joprojām esi Dzīvības Maize...

Mums ir jāizmanto katra iespēja, lai sasniegtu savas dzīves mērķi. Diemžēl, tik bieži mēs tiekam ierauti ikdienas dzīves sīkumos, ka mums vienkārši nav laika satvert mirkli un tie viens pēc otra aizslīd mums garām, prom uz Mūžību. Mums ir izpildes termiņi un pienākumi, problēmas un prioritātes, traucēkļi un kavēkļi... Un lai gan mēs patiešām vēlamies just lielāku

piepildījumu no katras dienas, izskatās, ka šis piepildījums ir mums neaizsniedzams. Nevienam negrib, lai viņa dzīve ir vidusmēra dzīve, vismaz ne daudzi no mums būtu gatavi to atzīt. Tas ir tikai dabiski, ka vēlamies, lai mūsu dzīve ir pilnīga, ka tā zeļ un plaukst, lai mums ir piepildīta dzīve. Es ticu, ka tā ir cilvēciska vēlme. Jautājums ir: "Vai mēs ļaujam, lai dzīve gatavo mums piepildījumu vai mēs paši atrodam šo piepildījumu Dievā?"

Satvert tagadni nozīmē, ka mēs izvēlamies dzīvot no dienas dienā, kā Dievs mums tās dod, piepildot tās ar jēgu. Ne dzīvojot pagātnē, ne nākotnē, bet tieši šeit un tieši tagad, un jēgpilni. Dievs nevēlas, ka mēs izšķiežam savu dzīvi bez mērķa. **Viņš mums ir devis dzīves jēgu – līdzināties Kristum pielūgsmē, sadraudzībā, mācekļošanā, kalpošanā, misijā.** Tas nenotiks pagātnē, tāpēc tā ir jāatstāj. Mēs nevaram to atlikt līdz rītdienai, jo rītdiena nekad nepienāk, tā pienāk tikai kā šodiena. Un ir tikai šodiena. Ir jādzīvo tagadnē, mums šodien ir jālīdzinās Kristum. Mums Dievam ir jākalpo šodien. Tas nozīmē – satver un lieto šo mirkli ar jēgu, sakot: "Jā, Kungs, es ticu". Un tici, patiešām tici. Ja Viņš tā ir darījis, Viņš tā darīs atkal. Ja Viņš tā ir teicis, tad tā ir!



Apkopoti un izziņoti viedierīču aplikācijas *YouVersion* un interneta vietnes *bible.com* vairāk nekā 200 miljonu lietotāju 2015.gada populārākie Bībeles panti.

Lietotnē *YouVersion* un mājas lapā *bible.com* sekmīgi darbojas jau septīto gadu un tajā patlaban atrodami vismaz 1200 Svēto Rakstu izdevumu 900 pasaules valodās (tai skaitā latviešu valodā pieejami divi: Latviešu Jaunā Derība un 1965.gada Bībeles izdevuma revidētais teksts).

Ik sekundi tās izmanto 112 cilvēki, tiek pievienotas trīs grāmatzīmes, tiek koplietoti četri Bībeles panti un tiek atzīmētas astoņpadsmit Svēto Rakstu vietas.

Saskaņā ar *YouVersion* un *bible.com* datiem pieci populārākie Bībeles panti 2015.gadā ir:

- **Salamana pamācības 3:5-6** Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzzenas tavas tekas.
- **Pāvila vēstule filipiešiem 4:6-7** Nezdāitieties nemaz, bet jūsu lūgumi lai nāk zināmi Dieva priekšā ar pateicību ikvienā pielūgšanā un lūgšanā. Un Dieva miers, kas ir augstāks par visu saprašanu, pasargās jūsu sirdis un jūsu domas Kristū Jēzū.
- **Jozuas grāmata 1:9** Vai Es neesmu tev pavēlējis: esi stiprs un drošs, nebīsties un nebajojies! Jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir visur ar tevi, kurp vien tu iesi.
- **Pāvila vēstule romiešiem 12:2** Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs.
- **Pāvila vēstule romiešiem 15:13** Bet cerības devējs Dievs lai piepilda jūs ar visu prieku un mieru ticībā, lai jūs kļūtu bagāti cerībā Svētā Gara spēkā.

(e-ziņas)

Aizvadītājā gadā esmu piedzīvojusi ļoti lielas pārmaiņas savā dzīvē. Vislielākā dāvana man, protams, ir Jēzus Kristus, bet otru lielāko dāvanu es saņēmu neilgi pirms savas dzimšanas dienas, kad Dievs man uzdāvināja manu, nu jau laulāto draugu.

Tik ilgi raidītās lūgšanas uz debesīm mums vienam par otru bija dzirdētas un vislabākajā laikā mēs tikām aizvesti viens pie otra. Bet mūsu satikšanās arī nesa līdzīgu pārmaiņas. Es it kā sevi jau domās biju sagatavojusi ļoti daudzām lietām, ko vairs ikdienā nedarīšu, kā biju darījusi līdz šim, vienai esot. Bet pati savā spēkā visam sevi sagatavot tomēr nevarēju.

Pēc pārceļšanās uz Aizputi, es apzinājos, ka pēkšņi man ir kļuvis tik ļoti, ļoti bail. Mana garīgā ģimene Priekulē šķita tik ļoti tālu, ka uz mirkli pazaudēju jebkādu garīgo līdzsvaru un drošības sajūtu. Tādā brīdī sātans ļoti izmantoja manu dvēseles stāvokli un sēja manī melus, cik ļoti vientuļa es te būšu, cik ļoti Aizputes draudzē es esmu sveša un draudzes locekļiem nepieņemama, cik viss tas miers, kāds man bija līdz šim, bija mānīgs, jo miera nav...

Mana dvēsele bija ļoti sarāvusies un izbijusies, un tikai vienu es varēju, kā saukt uz Dievu... Tu esi mans patvērums, palīgs bēdu laikā, es nebīšos, kaut arī zeme zustu un kalni pašā jūras vidū nogrimtu (Ps.46:3)

Šīs pārmaiņas un līdzīgu tam nākošās emocijas bija kā pārbaudījums, kā atgādinājums nepalikot savā komforta zonā. Ja vētras apkārt ir apklusušas un ir iestājies miers, tad nedrīkstam atviegloti uzelpot un palikt garā remdeni. Velns nesnauž, viņš kļūst apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko varētu aprīt.

Sātanam ir vajadzīgi tādi kristieši, kurus var izsist no līdzsvara, kurus var apmānīt un aizvilināt sev līdzīgu, prom no Dieva. Un savā spēkā mēs viņu

aizdzīt nevaram, tikai Dieva spēkā, apzinoties savu vājumu un nespēku.

Dievs mani no Savām rokām nevienu mirkli nav izlaidis. Viņš iet visur man pa priekšu un Viņš ir ar mani, Viņš mani neatstāj, neatstās un nepametīs. Man nav jābīstas un jābaiļojas (5.Mozus 31:8)

Es atteicos pieņemt melus, ko sātans gribēja iesēt manā sirdī, nostājos Dievam aiz muguras un visās situācijās, ar vienu lūgšanu katru dienu, acis samiegusi droši visam eju cauri: "Vadi mani, lieto mani, veido mani!"

Nepilna pusgada laikā, kopš dzīvojam Aizputē, Dievs ir svētījis jau kādus cilvēkus šeit caur mani. Viņš ir parādījis, ka mana pacietība, mīlestība pret cilvēkiem, miers, pazemība, ļoti ātri nes augļus gan skolā, gan draudzē, gan sabiedrībā. Mana ģimene ir svētīta un katru dienu varam piedzīvot un baudīt, ka tikai kopā ar Dievu mums nav nevienas lietas, kas trūktu.

Jaunajā gadā, ja arī nekas nemainītos - tikai cipariņš gada skaitlim, tad gribu lai mainās mana atkarība no Dieva, lai tā man tikai pieaug un pieaug. Cauri pārdzīvojumiem Dievs ļauj piedzīvot daudz atziņu un dod gudrību. Un katra sastapšanās ar Dievu, katra personīga atklāsme liek elpai aizrauties un nepalikot remdenai.

Man nav apņemšanās ar pirmo janvāri sākt vairāk sportot, mazāk ēst, vairāk Bībeli lasīt, mazāk strādāt utt. Mana apņemšanās ir vairāk būt personīgās nevis mehāniskās attiecībās ar Dievu. Nekurnēt, nekritizēt – bet vairāk lūgt un aizlūgt. Klausīt Dievam un priecāties. Katru dienu atverot acis, apzināties, ka es jau esmu Dieva valstībā un esmu daļa no tās. Piedzīvot Dieva brīnumus pat vismazākajā lietā. Dzīvot un būt dzīvības pārpildītai Dieva mīlestībā un žēlastībā dotajā jaunajā gadā.

Estella Gūtmane



### Sveicam dzimšanas dienā!

- 6.01. – Rita Ķere
- 6.01. – Inga Vadone
- 8.01. – Inga Sisene
- 9.01. – Rosvīta Blūma

- 12.01. – Silvija Meniķe
- 13.01. – Gunta Judkauskā
- 15.01. – Modris Baumanis – 55 gadu jubileja
- 15.01. – Inese Spēka
- 16.01. – Iveta Dirnēna
- 22.01. – Tālvāldis Ķeris

*Uzvarētājs, kad pieļauj kļūdu, saka: "Man nebija taisnība".  
Neveiksmīnieks, kad kļūdās, saka: "Es neesmu vainīgs"./Džons Meisons/*